

[Jørgen Jørgensen.]

rækkevidde, som det, der her er tale om. Når regeringen nu søger bemyndigelse til en ny udenrigspolitik, er der virkelig god grund til, at både rigsdagen og befolkningen får tid til at klare for sig selv, om konsekvenserne af denne politik alligevel i det lange løb vil være til Danmarks gavn. Jeg tror ikke, det er klogt af regeringen, der for ikke så lang tid siden dog kunne se en betydelig risiko ved at tilslutte sig nogen af de store magtgrupper, at den nu, fordi der i løbet af en måned eller to er sket en ændring i dens politik, uden videre regner med, at befolkningen indenfor samme tidsrum har været i stand til at indstille sig på den linie, som regeringen nu søger tilslutning til. Derfor tror jeg, det ville være rigtigt at vise både rigsdagen og befolkningen det hensyn, at man gav tid til, at denne nye linie i dansk udenrigspolitik kunne klare sig i befolkningens sind, og at man i højere grad for rigsdagens vedkommende blev i stand til at overveje konsekvenserne af denne politik.

Det ærede medlem hr. Bomholt beklagede, at jeg ikke i spørgsmålet om Atlantpagten var enig med „Politiken“. Jeg kunne måske beklage, at det ærede medlem ikke er enig med „Politiken“ i spørgsmålet om folkeafstemning. Hvis det ærede medlem vil tilslutte sig „Politiken“s synspunkter med hensyn til folkeafstemning, vil spørgsmålet formentlig efter forløbet af den tid, der medgår dertil, ligge klarere for os, end det gør nu. Jeg tror ikke, det ærede medlem skal bygge på denne tilslutning fra „Politiken“ uden samtidig at gøre opmærksom på, at „Politiken“ er enig i den opfattelse, at spørgsmålet bør ud til vælgerne, at en vælgertilkendegivelse må fremkaldes, før den bemyndigelse, regeringen søger, kan træde i kraft. Men som sagt, hvis det ærede medlem vil gå ind for hele „Politiken“s synspunkt, vil der være visse muligheder for, at vi lettere klarer spørgsmålet, når folkeafstemningen er afholdt.

Det ærede medlem beklagede sig over, at jeg havde sagt, at han under den nordiske forhandling havde vendt sig imod Atlantpagten. Jeg har dog vist ikke sagt direkte, at det ærede medlem vendte sig imod Atlantpagten; men jeg har sagt, at det ærede medlem anførte en række argumenter, som var vendt imod en politik, hvor man samlede sig i store magtgrupper og øgede spændingen i verden, og det er netop det, der bliver resultatet af den sammenslutning, som foregår ved, at Vestens demokratier samles i Atlantpagten.

Det ærede medlem hr. Edvard Sørensen har jeg ikke meget at sige til. Det ærede medlem gjorde forsøg på at appellere til en stemning i befolkningen, som jeg vil advare det ærede medlem imod at appellere til. Jeg vil advare det ærede medlem imod at drage denne diskussion ned på det plan, han gjorde forsøg på at drage den ned på, ved at ville pådutte mit parti, at vi ved den stilling, vi tog, kom til at indtage samme standpunkt som det kommunistiske parti. Det beder jeg mig fritaget for. Jeg har givet argumenter for mit partis standpunkt. Jeg havde håbet, at det ærede medlem havde så megen fatteevne, at han kunne forstå, at det ikke er de samme argumenter, som bliver anført fra kommunistisk side, og at det er ud fra en helt anden bedømmelse, jeg og mit parti tager vort standpunkt; så kunne vi måske også blive fritaget for, at han og andre ved at slå os i hartkorn med kommunisterne gør forsøg på i befolkningen at skabe en indstilling overfor mit parti, som skulle svække det saglige synspunkt, vi begrundet vor stilling med.

Når det ærede medlem siger, at vi havde givet tilslutning til en nordisk ordning, der ville medføre en betydelig udvidelse af vort militærapparat, en større udvidelse end det, der her er tale om, taler det ærede medlem jo om noget, han ikke ved noget som helst om. Hvad aner det ærede medlem om, hvad der vil blive krævet af Danmark, hvad der vil blive nødvendigt for Danmark, når vi går ind i den militæraftale, der her er tale om? Hvis det ærede medlem kunne undlade alene at holde sig til talemåder, er det jo muligt, at man kunne få en saglig diskussion i gang; men det kan jo være, det ikke lader sig gøre.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft havde vist ventet, at det var ham, der skulle have blomster i dag, og var lidt skuffet over, at han ikke fik det. Forsåvidt kan jeg godt forstå, at det ærede medlem var skuffet, for det må jo erkendes, at den udenrigspolitiske linie, man nu slår ind på, ikke er fremmed for det ærede medlem, den har han været talsmand for. Forsåvidt er der ikke noget mærkeligt i, at det ærede medlem er særdeles tilfreds, ja, det er også menneskeligt forståeligt, om han i denne situation har lettere ved at se de lyse sider ved pagten og ved det skridt, man er ved at tage, end vi andre har. Når der er noget, man er særlig lykkelig over, lukker man undertiden øjnene for de skyggesider, der kan følge med, og det har jeg indtrykket af, at det ærede medlem her gør.

Det ærede medlem spørger f. eks. om, hvad